

Plenum Rady Wojewódzkiej PRON w Białymstoku Potrzeba wspólnego działania przeciw patologiom społecznym

W obradach uczestniczył przewodniczący
Rady Krajowej PRON — JAN DOBRACZYŃSKI

INFORMACJA WŁASNA

Udział społeczeństwa w zwalczaniu alkoholizmu i narkomanii na Białostocczyźnie, w świetle realizacji wojewódzkiego programu wyborczego, był tematem wczorajszego, 25 bm. obrad plenarnych Rady

Niwiński, sekretarz KW PZPR — Mikołaj Kozak, wiceprzewodniczący WK SD — Władysław Swianiewicz, przewodniczący WRN — Marian Szmatowicz, wojewoda Kazimierz Dunaj, postawie na Sejm, działacze PRON, przed-

stawiciele duchowieństwa, organizacji młodzieżowych i społecznych, białostockich wyższych uczelni, Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej, studenci.

Po otwarciu obrad przez przewodniczącego RW PRON — Piotra Boronia, przewodniczącemu Rady Krajowej PRON, wybitnemu polskiemu

ciąg dalszy na str. 2

W. Jaruzelski przyjął
przewodniczącego
ZG ZSMP

WARSZAWA — 23 bm. I sekretarz KC Wojciech Jaruzelski przyjął przewodniczącego ZG ZSMP Jerzego Szmańdzkiego.

Oświadczenie Światowej Rady Pokoju

HELSINKI — Światowa Rada Pokoju ogłosiła 23 bm. oświadczenie, w którym wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu nowej fali represji i naruszenia praw człowieka w Pakistanie. Represje stosowane przez rząd pakistański skutkują poważną zagroźoną pokoju w regionie, zwłaszcza w aspekcie znaczenia pomocy wojennej jaką otrzymuje on od imperializmu amerykańskiego — podkreśla dokument.

Potępienie pogróżek USA wobec Nikaragui

STOKHOLM — Podczas zorganizowanej w niedziele w Stokholmie konferencji społecznej młodzieży socjaldemokratycznej, uczestniczący w niej premier Olof Palme ostry potępił ostatnie pogróżki Stanów Zjednoczonych wobec Nikaragui. Świedząc politykę oświadczył, że prezydent Ronald Reagan, sądząc o usunięciu prawowitego rządu nikaraguańskiego, naruszył prawo narodów do samostanowienia.

Wzrost w Tibie

TOKIO — W Tibie w Japonii odbył się wieloosobowy sejm, w którym uczestniczyło ponad 1300 robotników oraz pracowników umysłowych — członków związków zawodowych i innych postępujących organizacji. Domagano się całkowitego zakazu i likwidacji broni jądrowej, oraz zmniejszenia wydatków wojskowych. W przemówieniach wygłoszonych na wielu krótkich konferencjach rządu Yasuhiro Nakasone — forsowanie przegranych militarnych i politycznych strategii jądrowej w Waszyngtonie.

Obrady ministrów państw OJA

ADDIS ABEBA — W Addis Abebie rozpoczęła się w poniedziałek konferencja państw Organizacji Jedności Afrykańskiej, na szczycie której dwudziestu państw kontynentu afrykańskiego, na celu przygotowania afrykańskiego „szczytu” ekonomicznego, który nadprzodopodobnie zbierze się w Addis Abebie lub Algierze w czerwcu br.

Przewidywane są podjęcie skoordynowanych wysiłków w pomocy afrykańskiej w dziedzinie odciążenia samowystarczalności żywnościowej do roku 2000.

Ocena wyników konsultacji społecznej i stanowiska OPZZ w sprawie podwyżki cen żywności i ograniczenia reglamentacji

Posiedzenie Rady Ministrów

WARSZAWA (PAP) — Biuro Prasowe Rządu informuje: 25 bm. odbyło się posiedzenie Rady Ministrów. Rząd zapoznał się z wynikami konsultacji społecznej, a także stanowiskami Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Konsultacyjnej Rady Gospodarczej, Rady ds. Cen i innych organizacji w sprawie podwyżki cen żywności i ograniczenia reglamentacji. Rząd przedyskutował szczegółowo stanowisko związkowe, kwestionujące propozycje rządowe. Związkom zawodowym udzielono zostanie merytoryczna odpowiedź, zgodnie z zasadami prowadzenia partnerskiego dialogu.

Biorąc pod uwagę z jednej strony konieczności gospodarcze, a z drugiej, potrzeby społeczne w szczególności odzwierciedlone w stanowisku OPZZ — rząd podjął kierunkowe decyzje.

Zalecił ministrom: ds. Cen oraz Pracy, Plac i Spraw Społecznych opracowanie szczegółowych ustaleń dotyczących:

— rozłożenia w czasie podwyżek cen oraz ograniczenia reglamentacji;

— ograniczenia zakresu podwyżek cen mających bezpośredni wpływ na wysokość opłat mieszkaniowych;

— podwyższenie i początkiem marca br. rent i emerytur w taki sposób, by emerytury pracownicze nie były mniejsze niż 7 tys. zł;

— uwzględnienia innych działań stabilizujących skutki inflacji dla niektórych grup ludności o najniższych dochodach — rodzin wielodzietnych, inwalidów, dzieci chorujących i kalekich.

Rada Ministrów zobowiązała właściwych ministrów do przygotowania informacji o dokonywanych zmianach cen, stopniowym ograniczaniu reglamentacji i wyrównaniu skutków tych podwyżek — na tle realnych możliwości gospodarczych kraju. Informacje te w najbliższych dniach zostaną podane do publicznej wiadomości.

Rada Ministrów stwierdza, że złożeń podwyżek cen, proponowanych wariantów podwyżek cen i równocześnie rozszerzenie zakresu wyrównania pieniężnych dla ludności, ośmiabia tempo przywracania równowagi rynkowej oraz wydłuża okres odciążenia od reglamentacji. Znacząco również, że w większej skali niż to zakładano w Centralnym Planie Rocznym na 1985 rok dotowana będzie produkcja wielu wyrobów, co wymagać będzie uzyskania dodatkowych środków w drodze poprawy efektywności gospodarowania.

jakości i wydajności pracy, a także innych działań. Zdawać sobie powinniśmy wszyscy sprawę z wymiernymi konsekwencjami przyjętych rozwiązań co do poziomu i zakresu zmian cen oraz zasad i rozmiarów rekompensat.

Rada Ministrów wyraża podziękowanie obywatelom, organizacjom politycznym i społecznym, ogniwom Patrio-

tycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego, związkom zawodowym za aktywny udział w dyskusji nad przedstawnymi wariantami podwyżek cen.

Rząd skrzętnie odnotował wszystkie konstruktywne uwagi i wnioski zgłoszone w toku konsultacji starając się uwzględnić w podjętych decyzjach propozycje zasadne, poparte rzeczową argumentacją, ważne ze społecznego punktu widzenia, a jednocześnie osadzone w konkretnych realiach ekonomicznych naszego kraju.

Szczególnie cenne były wszystkie propozycje odnoszące się do bardziej skutecznego rozwiązywania na zjawiska nierówności, marnotrawstwa, złej organizacji pracy i innych nieprawidłowości, które hamują rozwój gospodarczy kraju. Podkreślono, że wzrost efektywności gospodarowania wymagać będzie

ciąg dalszy na str. 2

Proletariusze
wszystkich krajów,
łączcie się!

Gazeta Współczesna

DZIENNIK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 48 (10 437)

Białystok — Łomża — Suwałki, 1985-02-26, wtorek

Wydanie 1, 2 Cena 5 zł

Delegacja kierownictwa
Akademii Nauk
Społecznych przy KC KPZR
przyjęta przez
I sekretarza KC PZPR

WARSZAWA (PAP) — Na zaproszenie Akademii Nauk Społecznych PZPR przebywała w Polsce w dniach 18-23 bm. delegacja kierownictwa Akademii Nauk Społecznych przy KC KPZR z rektorem prof. Rudolfem Grigoriewiczem Janowskim. Delegacja zapoznała się z zadaniami oraz działalnością naukowo-badawczą i dydaktyczną ANS PZPR, odbyła spotkania robocze w Instytutach ANS, podczas których wymieniono doświadczenia oraz przedyskutowano program dalszej współpracy.

W dniu 23 bm. na zakończenie pobytu, przewodniczącego delegacji przyjął I sekretarz Komitetu Centralnego PZPR gen. armii Wojciech Jaruzelski. W spotkaniu uczestniczył także członek Biura Politycznego KC PZPR, rektor Akademii Nauk Społecznych PZPR prof. Marian Orzechowski. Obecny był ambasador ZSRR Aleksander Aksjonow.

W. Jaruzelski
złoży wizytę
w Bułgarii

WARSZAWA (PAP) — Na zaproszenie sekretarza generalnego Komitetu Centralnego Bułgarskiej Partii Komunistycznej, przewodniczącego Rady Państwa Ludowej Republiki Bułgarii Todoru Żiwkowa, na początku marca br. uda się do Bułgarii z przyjacielską roboczą wizytą I sekretarz Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, prezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej generał armii Wojciech Jaruzelski.

Kampania sprawozdawcza w PZPR

Poprawa gospodarności — umacnianie równowagi

INFORMACJA WŁASNA

Na wielu zebraniach i konferencjach partyjnych, zarówno w ocenach egzekutyw, jak i w dyskusjach praca członków partii jest ściśle związana ze sprawami gospodarczymi i politycznymi. Realizacja planów, jakości wyrobów, gospodarka surowcami i materiałami, wykorzystaniem czasu i maszyn, kosztami wytwarzania. Jest to rozumiane. Zadaniem o szerszym znaczeniu w pracy każdej organizacji partyjnej — co podkreśliło w uchwale XVIII Plenum KC — jest działanie na rzecz polepszenia gospodarności, zwiększenia produkcji rynkowej, umacniania równowagi.

LOKOMOTYWOWNIA BIAŁYSTOK: JECHAC, ALE DO PRZODU

Nie bez powodu w sprawozdaniu swym egzekutywa organizacji partyjnej w białostockiej Lokomotywni cofnęła się do lat przeszłych. Stan obecny organizacji i zadania jakie wykonuje 1,5-tygodniowa załoga dowodzą ogromnego wysiłku poniesionego w celu przezwyciężenia skutków wydarzeń lat 1980-1981.

— Podstawowym naszym działaniem — powiedział I sekretarz POP — Jerzy Kliber — było i jest podnoszenie świadomości ideologicznej i przypomnienie obowiązków zawodu kolejarskiego, integracja

nie załogi i doskonalenie pracy trakcyjnej. Członkowie naszej organizacji nie ulegli demagogii i naciskom przeciwników ustroju, skonsolidowali się i przejęli przewodnią rolę.

W ocenie egzekutywy znalazło się sporo przykładów o obrazujących ożywioną pracę 68-osobowej, znów wzrastającej liczby organizacji. Wymienieni zostali produkujący członkowie partii, jak maszyniści Michał Michalczyk i Henryk Janowski, produkujący zespoły, jak oddział napraw lokomotyw elektrycznych i oddział urządzeń technicznych. Ale w ocenie tej, a później w dyskusji, nie zabrakło też stwierdzeń dotyczących bierności niektórych członków partii, nieposzanowania mie-

nia społecznego, poważnych niedociągnięć, co powoduje nadmierne zużycie paliwa, słabej pracy młodego wieku.

ciąg dalszy na str. 4

Etiopia. Nie ustaje pomoc krajów socjalistycznych dla dotkniętej głodem Etiopii.

NA ZDJĘCIU: do portu Assab dotarli transport kilkunastu traktorów — dar Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

CAF: ADN

Rok Witkacego

24 BM. minęła setna rocznica urodzin STANISŁAWA IGNACEGO WITKIEWICZA-WITKACEGO, jednego z najbardziej oryginalnych twórców naszego stulecia, wybitnego dramaturga, teoretyka dramatu i teatru, powieściopisarza i publicysty, malarza i filozofa. Jubileusz ten umieszczono przez UNESCO w kalendarzu rocznic wielkich osobistości i wydarzeń historycznych obchodzony jest w całym świecie.

„Rok Witkacego” w Polsce zainaugurowała uroczysta nadania imienia Stanisława Ignacego Witkiewicza warszawskiemu Centrum Sztuki Studio. Zabierając głos minister Kultury i Sztuki Kazimierz Żygulski stwierdził, że dla tego ważnego ośrodka sztuki pozyskanie Witkacego za patrona stanie się jeszcze jednym źródłem inspiracji do poszukiwań nowych rozwiązań twórczych i przyczyni się do dalszych sukcesów artystycznych tej placówki. Przyominając znaczenie i zasługi St. I. Witkiewicza dla kultury polskiej minister podkreślił, że jego droga twórcza związana była z krajem, z fermentem intelektualnym, jaki

ciąg dalszy na str. 2

pogoda
DZIS — zachmurzenie duże z rozproszonymi opadami, temperatura maksymalna od -1 do -3 stop. C., minimalna od -8 do -10 stop. C., wiatr słaby, zmienny.
JUTRO — bez istotnych zmian.
IMIENTY — Mirosław i Aleksandra.
(Dor)

Ekspresem...

SZCZELNA I BEZPIECZNA...
Jest 324-kilometrowa sieć gazownicza w Białymstoku. Takie jest zdanie dyrektora naczelnego Zakładu Gazowniczego, Tadeusza Gruszczyńskiego. Najstarszy fragment gazociągu ma niewiele ponad 20 lat, czyli jest stosunkowo młody. Tym niemniej prowadzone są systematyczne, codzienne kontrole sieci. (ko)

URZĄDZAJMY „PASIE STÓŁOWKI”
Na nasz apel o dokarmianie mieszkańców lasów i parków pierwszą odpowiedź dała młodzież ze Szkoły Podstawowej w Łabętniku (woj. suwalski). Uczniowie naprawili stare karmniki i pasniki oraz wykonali 18 nowych. Codziennie wyznaczani dyżurni zbiegają przynosząc na nie dzieci karmić i wykladają ją w karmnikach.
(opr. tk)

Nikt i nigdy nie może powiedzieć z absolutną pewnością, co i dla kogo jest sprawą „dużą”, a co zaś „małą”. Z którą z nich wystarczy pójść do referenta, z którą już do naczelnika, a z którą wreszcie do wojewody czy I sekretarza Komitetu Wojewódzkiego? Pewne jest tylko to, że z reguły dla zainteresowanego najważniejsza jest ta sprawa, z którą właśnie on przyszedł. Nie jest także tajemnicą, że nader często ludzie są przekonani, że żaden szczebel pośredni nie w ich sprawie nie wskóra, więc od razu szturmują gabinety co najmniej szczebla wojewódzkiego, jeśli nie wyższego. Są i takie przypadki, że interesant napotykawszy na odmowę na szczeblu gminnym, odmowę jak najbardziej uzasadnioną, „wyżej” licząc, że tam uda mu się zmienić niekorzystny dla siebie wyrok. Wreszcie są ludzie desperaci, którzy walczyli na szczeblu gminnym, który jedyną nadzieję pokładają w interwencji bez szczebla wojewódzkiego. Pamiętajcież trzeba i o tym, że w sprawowaniu władzy, bez względu na jej szczebel, nie nie potrafi zastąpić bezpośredniego kontaktu z ludźmi i ich problemami.

To wszystko właśnie legło u podstaw decyzji władz woj. suwalskiego o odbywaniu okresowych spotkań w terenie, wyznaczaniu dni przyjmowania skarg i wniosków. Nie jest to oczywiście coś wyjątkowego — podobne spotkania odbywają się w całym kraju, ale przynajmniej trzeba, że właśnie w Suwalskiem zwracając częstych kontaktów przedstawicieli władz wojewódzkich z mieszkańcami poszczególnych miast i gmin wszedł do praktycznej realizacji bodaj najwcześniej.

W komunikatach prasowych zapowiadających miejsce i termin przyjmowania skarg podaje się z reguły, że zainteresowanych przyjmować będą I sekretarz KW PZPR i wojewoda, ale reguła jest, że towarzyszą im dyrektorzy wielu wydziałów UW i innych placówek szczebla wojewódzkiego. Chodzi o to, by nie tylko jakas skarga czy wniosek wystąpił, lecz także o to, by jest to możliwe — „od razu” załatwić, nadając jej właściwy bieg. W UMIG w Oleku, do jak wybrał się reporter „Gazety” oprócz I sekretarza KW Waldemara Berdygi i wojewody Kazimierza Jabłońskiego „zainstalowali” się dyrektorzy Wydziału Rolnictwa, Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, Handlu i Usług, Komunikacji, Geodezji i Gospodarki Gruntami oraz WZIR. Wszyscy oni mieli

wsparcie w postaci pracowników miejscowego Urzędu i kierowników instytucji szczebla miejsko-gminnego. Oczywiście obecni byli naczelnik miasta i gminy Wacław Matyjaszek oraz I sekretarz KMIG Stanisław Nowel. Dla nich ten dzień to swoisty egzamin mierzący o skuteczności i sposobie ich poczynania.

Godzinę rozpoczęcia przyjęć wyznaczono na 12.00. Na kilkanaście minut przed wybrakim dwunastu w korytarzu gromadził się niewielki tłumek zainteresowanych. Wszyscy są rejestrowani w sekretariacie, gdzie każdy jest pytany z czym przychodzi i — stosownie do rodzaju problemu — kierowany do odpowiedniego

ciąg dalszy na str. 3

przedstawicieli wojewódzkiej administracji. Jak rolnik — to najczęściej do dyrektora Tadeusza Bućki, ze sprawami mieszkaniowymi — do dyrektora Józefa Klimki, zaś po narzekach na handel można było u dyrektora Stanisława Krzywickiego.

„Ale, jeśli ktoś chciał być u wojewody, czy I sekretarza, to oczywiście szedł tam. Nikt też nie musiał, jeśli nie chciał, wyjawiać celu swojej wizyty. Tak jak pierwszy na liście gości I sekretarz, który odwiedził krótko — ja w sprawie osobistej.

W tej sytuacji obecność dziennikarzy w pomieszczeniu, w którym przyjmował I sekretarz stanęła pod znakiem zapytania. Jednak — po zastrzeżeniu, że nie będzie nazwisk — jest zgodna, a po niej pierwsza odpowiedź.

— Jestem emerytem. Mam za sobą 33 lata pracy pod ziemią. Nie narzekam, że mi się dzieje źle, bo emeryturę — byłem ratownikiem — mam wysoką i w zupełności na moje potrzeby to wystarczy. Ale jestem chory, wrzody na dwunastnicy i na żołądka, a opiekę lekarską nie taka, jaka być powinna.

**Katastrofa
górnicza
we Francji**
PARYZ (PAP) — W poniedziałek we francuskiej miejscowości Forbach w kopalni węgla kamiennego „Simon” nastąpiła silna eksplozja na głębokości 1050 metrów.

Zginęło 22 osoby, wydobycie i zidentyfikowano już zwłoki 19 górników — poinformował rzeczniczkę prasową, do którego należała kopalnia.

Doniesienia na temat liczby rannych są sprzeczne. Najczęściej powtarzają się informacje, że 12 osób jest rannych, a 30 skazano na skutek wchłonięcia toksycznych gazów. Wszyscy znajdują się w szpitalu. Trwa akcja ratunkowa. W chwili wybuchu pod ziemią pracowało 600 górników. Poprzedni poważny wypadek katastroficzny w tej kopalni w 1960 roku. Zginęło wówczas 24 osoby.

Według ostatnich doniesień agencji AFP, hospitalizowane 103 osoby.

Potrzeba wspólnego działania przeciw patologiom społecznym

Ciąg dalszy ze str. 1

pisarzowi — Janowi Dobraczyńskiemu, został wręczony pamiątkowy Medal Białostockiego Towarzystwa Kultury „40-lecie wyzwolenia Białegostoku”. Złotą odznakę „Zasłużony Białostoczyński” otrzymał Piotr Boroń a odznakę srebrną — Marek Kotowski z Międzyzdrojów. Ruch na rzecz przeciwdziałania narkomanii „MONAR”, Gronu działaczy PRON wręczono medale 40-lecia Polski Ludowej. Dekoracji dokonali Jan Dobraczyński i Marian Szamotowicz.

Wprowadzeniem do dyskusji były wystąpienia: prof. dr Ignacego Walda — „Zdrowotne i społeczne problemy związane z alkoholizmem i innymi substancjami szkodliwymi dla zdrowia”, Marka Kotowskiego — „Profilaktyka społeczna modelu „MONAR” w przeciwdziałaniu zjawiskom narkomanii”, wicewojewody Jerzego Slesaka — „Realizacja programu wyborczego w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi” i dr Barbary Ślusarczyk — „Poradnictwo społeczne i ośrodek resocjalizacji „MONAR” typu Zastępcy (woj. białostockie)”. Prof. Ignacy Wald, Marek Kotowski i dr Barbara

Tegoroczna zima nie sprzyja rolnictwu

Ciąg dalszy ze str. 1

czas mrozów nikt ich nie odkrywa. Rolnicy sygnalizują przemarnięcia ziemniaków w piwnicach. Służby fachowe radzą więc parowanie i kiszenie. Jest to jedyny sposób na uratowanie ich przed gniciem.

Zdaniem naukowców z Instytutu Sadownictwa w Skierniewicach sady są dość odporne na mrozy. Przemarnięciu mogą ulec jedynie młode drzewka wiśni i czereśni, no i oczywiście morele czy brzoskwinie, uprawianych głównie w ogródkach. Plantatorzy w naszym regionie najbardziej obawiają się o stan plantacji truskawek, zwłaszcza młodych, sadzonych jesienią.

Wszystkie te prognozy zwyklowano zostają wraz z ustąpieniem mrozów i nastaniem odwilży. Wówczas dokładniej można będzie ocenić bilans wodny. Wiadomo, że jesienią jej zapasy były małe. Niekie opady śniegu nie wróżą poprawy sytuacji. (2)

Struktury Emigracyjna „Solidarność” ... od kuchni

WARSZAWA (PAP) — Kolejna z telewizyjnych rozmów z J. Knapikiem, której zapis emitowano 24 bm. w programie pt. „Struktury” dotyczyła tym razem wzajemnych powiązań i zależności różnych ośrodków i grup emigracyjnych „Solidarność”. Zaprezentowano w nim m.in. korespondencję ujawniającą personalne rozgrywki między prosolidarnościowymi działaczami na Zachodzie w dążeniu do prymatu, w reprezentowaniu interesów „Solidarność”. Dobrym tego przykładem okazuje się być biuro koordynacyjne „Solidarność” w Brukseli. Jego organizatorami byli Krystyna Ruchniewicz i Józef Przybylski mający opinie i tw. działaczy linii związkowej. Dopiero po kilku miesiącach przybył do Brukseli z Stanów Zjednoczonych Jerzy Milewski. „Przybył” ze sobą poparcie ośrodków politycznych i związkowych USA, a przede wszystkim centrali związkowej AFL-CIO. Dysponował środkami finansowymi. W krótkim czasie udało mu się „wymilnować” K. Ruchniewicz i J. Przybylski i przejąć w pełni kierownictwo biura.

Podobnie było w Paryżu, gdzie początkowo działał komitet na czele z S. Błumstałem i S. Czarlińskim. Po pewnym czasie do Paryża przyjechał z USA Mirosław Chojek. I on także ma... pieniądze i opinie o „dobrych stosunkach z Amerykanami”...

W szeregu emigracyjnych panowało początkowo zdziwienie skąd Milewski i Chojek czerpią swe poparcie. Wkrótce publiczna stała się wiadomość, iż J. Milewski jest w istocie „amerykańskim łącznikiem” Irvinga Browna. Ujawniając się także kontakty Browna z Chojkiem i J. Brown reprezentuje nie tylko „związkowe” interesy AFL-CIO, ale przede wszystkim zamiary i dążenia CIA to właśnie możliwości tego ostatniego sponsora tłumaczy — podkreślił w odpowiedzi na jedno z pytań J. Knapik — tak szybkie skupienie przez Milewskiego kontroli nad strukturami „Solidarność” za granicą. Znalazło to również wyraz w bardzo szybkim upoważnieniu, jakiego udzielił Milewskiemu do reprezentowania jej za granicą — tzw. Tymczasowa Komisja Koordynacyjna w kraju.

Dając do podporządkowania sobie wszystkich kontaktów emigracyjnych „Solidarność” na Zachodzie, J. Milewski skutecznie stordował koncepcję powołania tzw. fundacji „Solidarność”. W liście do B. Lisa z 30 października 1983 r. pisał na Zachodzie lepsze efekty uzyskuje się mając jedną placówkę autorytatywną, a nie kilka słabych. Aby uniknąć negatywnych konsekwencji należałoby fundację podporządkować biurowi (w Brukseli) co na razie nie stać finansowo ani politycznie... dalej: można starać się zwiększyć efektywność zbierania pieniędzy na „Solidar-

ność” przez biuro, ale potrzebny jest wasz udział i jednoznaczne i publiczne określenie biura jako jedynego przedstawicielstwa i komórek usługowej TKK poza Polską. Jedyną reprezentacją „Solidarność” na Zachodzie oznaczałoby bowiem monopol na pozyskiwanie środków finansowych. Jak się okazuje wśród działaczy emigracyjnych „Solidarność” istniało i istnieje wiele zastrzeżeń wobec działalności J. Milewskiego. Na tym tle dochodziło do licznych spórów i rozgrywek. Ich „ofiarami” padli poza wspomnianymi już: K. Ruchniewicz, J. Przybylski, m.in. Zygmunt Przeciakiewicz, Jerzy Mohl, Andrzej Opieła, Sławomir Czarliński, którego odwołanie od wszelkiej działalności w komisjach paryskich. Informacje o tych czynach Milewskiego dochodziły do TKK. Wiele osób kierowało skargi na niego, pisząc także do L. Wałęsy. Milewski nie pozostawał dłużny w oczernianiu swoich przeciwników.

W jednym z listów donosił B. Lisowi, iż „Jerzy Mohl nadal nam szkodzi na terenie Kongresu Polonii amerykańskiej. Ostatnio był tam Yoshio Umeda, teraz jest Yoshio Chojek, a za dwa tygodnie ma tam pojade. Więc może jakoś w końcu neutralizujemy Mohla. Natomiast Zygmunt Przeciakiewicz i Alicja Matyszkiewicz — pisał Milewski do Lisa — sami się skłócili, bo przekroczyli wszelkie wyobrażalne granice rozrabiactwa. W

Posiedzenie Rady Ministrów

Ciąg dalszy ze str. 1

wzmocnionej aktywności wszystkich ludzi pracy, przy pełnym zaangażowaniu zakładowych organizacji związkowych.

Zgodnie z konstytucyjną zasadą rząd będzie interweniował wobec niegospodarnych przedsiębiorstw, urzędów i

innych instytucji. Wymaga tego interes ogólnospołeczny i dobro kraju. Nie stać nas na ponoszenie nieuzasadnionych strat i tolerowanie marnotrawstwa majątku narodowego. Wydane zostały polecenia właściwym organom do nadzoru nad działalnością kontrolnych i restrykcyjnych wobec winnych stwierdzonych zaniedbań.

Min. Ciosek o stanowisku Rady OPZZ

WARSZAWA (PAP) — Podczas posiedzenia Rady Ogólnopolskiej. Porozumienia Związków Zawodowych uchwalone zostało stanowisko związków w sprawie propozycji nowych cen żywności i ograniczenia regulacji. O ustosunkowaniu się do tego stanowiska dziennikarz PAP zwrócił się do ministra Stanisława Cioska, odpowiedzialnego w rządzie za współdziałanie ze związkami zawodowymi.

Wnikliwie przestudiowałem stanowisko Rady OPZZ. Nie chcę odnosić się do niego w kategoriach merytorycznych — zrobi to rząd. Kilka jednak

uwag i informacji na marginesie tego stanowiska. Otóż kończy ono czas konsultacji społecznej. Gdy władze pod uwagę kilkunastu dyskusję nad CPR w drugiej połowie ubiegłego roku (a wybrano w tej właśnie dyskusji wariant tak wzrostu cen, jak i plac na jednakowym poziomie 12-13 proc.), to konsultacje cen były niezwykle du-

gie i wnikliwe. Urząd ds. Cen podsumował te dyskusje i przedstawił publiczne wyniki. W sobotę zabrał głos w tej sprawie Rada Ogólnopolskie Porozumienia Związków Zawodowych.

Istota stanowiska związkowego nie jest dla rządu szokiem. Można było się tego spodziewać siedząc i uczestnicząc w społecznej debacie. Poszczególne elementy stanowiska OPZZ znajdują przecież odzwierciedlenie w prezentowanych niedawno opiniach różnych grup społecznych. Członkowie rządu uczestniczyli w wielu spotkaniach z załogami zakładów pracy, w tym i ze związkowcami. Znalazłyśmy różne ogniska związkowe. Wypowiadano je publicznie. Stąd — myślę, że na poniedziałkowym, 23 bm. posiedzeniu Rady Ministrów będziemy już w stanie rzeczowo odnieść się do opublikowanych wyników społecznej konsultacji, w tym i do stanowiska OPZZ.

Z prac Komisji Międzynarodowej KC PZPR

WARSZAWA (PAP) — Komisja Międzynarodowa KC PZPR na posiedzeniu 23 bm. omówiła wstępne zadania polityki zagranicznej PRL w 1983 r. oraz aktualne stosunki gospodarcze Polski z zagranicą i koncepcję ich rozwoju. Obradom przewodniczył członek Biura Politycznego KC PZPR, minister Spraw Zagranicznych, Stefan Olszowski. W posiedzeniu komisji, wzięli udział: wiceprezes NK ZSL — Józef Kulka i wiceprzewodniczący CK SD — Jan Fajek.

Wstępne zadania polityki zagranicznej PRL w 1983 r. omówił wiceminister Spraw Zagranicznych Ernest Kuca. Przedstawił on priorytety tej polityki, tj. wszechstronna przyjaźń i współpraca z krajami z Związkiem Radzieckim i innymi krajami wspólnoty socjalistycznej, obopólne korzystne relacje polityczne, gospodarcze, kulturalne z krajami rozwijającymi się oraz przywrócenie normalnych stosunków z państwami kapitalistycznymi, które muszą opierać się o zasady partnerstwa i rezygnację ze stosowania presji politycznej i gospodarczej oraz zaniechanie a-

gressywnych działań propagandowych i innych form mieszania się w sprawy wewnętrzne naszego kraju. Zaprezentował dobry stan współpracy z krajami neutralnymi, a także z niektórymi państwami NATO.

Komisja uznała za słuszne priorytety i zamierzenia polskiej polityki zagranicznej w roku 1983. Wypowiadała się krytycznie na temat tych działań organów i służb niektórych państw NATO, które mają charakter nieprzyjazny wobec narodu polskiego, a zarazem szkodzą bezpieczeństwu i odprężeniu europejskiemu.

W dyskusji z całą mocą podkreślono niebezpieczeństwo tych tendencji na Zachodzie, które starają się podważyć terytorialno-polityczny status quo w Europie, kwestionują postanowienia konferencji jaltańskiej i poczdamskiej. Tendencje te stanowią główną inspirację i oparcie dla roszczeń rewizjonistycznych i dążeń odwetowych w RFN.

Bremie wszystko o.k. w Zurichu zupełnie cisza. Kryśla Ruchniewicz osiedliła się w Australii... W korespondencji datowej w lutym ubr. J. Milewski informował B. Lisa: mamy do wody, że Jan Kulakowski (przewodniczący Światowej Konfederacji Pracy, która

skupia chrześcijańskie związki zawodowe) trzyma w rezerwie ludzi typu K. Ruchniewicz, J. Mohl, Z. Przeciakiewicz i grupę z Zurichu, ale bez A. Opieły, aby z nich stworzyć swoje „dobro” (podkreślił oryginalnie) biuro „Solidarność”, gdyby odniósł sukces w oskarżaniu nas o

„Gabinet osobliwości”

„Gabinet osobliwości”, kolejny program z prezentowanego cyklu telewizyjnych rozmów z J. Knapikiem, poświęcony był 23 bm. roli, jaką w funkcjonowaniu „Solidarność” odgrywała rozgłoszanie polska Radio Wolna Europa. I dodamy od razu: stara się odgrywać nadal, podtrzymując swą propagandę resztki podziemnych struktur. Może przed słuchaczami w Polsce udaje się ukryć różne rzeczy, ale przecież nie przed emigracją — stwierdził J. Knapik. RWE stała się tubą „krajowego podziemia”. W okresie zaburzeń ulicznych w Polsce służyła za centrum informacji — gdzie, o której godzinie i co będzie się działo. Chodziło nie tylko o przekazanie hasła do wywołania zakłóceń porządku publicznego, ale przede wszystkim o zapewnienie takim ekscesom widocznego zainteresowania na ulicach, nie wiele przecież trzeba, aby z małej grupki zrobić wielki tłum, złożony z przypadkowych gapiów, przechodniów.

Wolna Europa rozpowszechniała odzwierciedlenie wizerunku Komisji Krajowej, „podziemnej” deklaracji, apele, listy i wypowiedzi L. Wałęsy. Wykorzystywano wszystko, co trafiało z kraju do brukselskiego biura „Solidarność”. Jak się okazuje, często teksty przedstawiane jako pisane w kraju, były po prostu przygotowane na miejscu w „Mo-nachium”.

Powstała nawet koncepcja, aby TKK przekazywała mel-

dunki radiowe, które byłyby odbierane przez stacje nasłuchowe RWE i później emitowane w jej programach. Jest o tym mowa w jednym z ujawnionych listów. W lipcu 1983 r. J. Milewski pisał do B. Lisa: aktualnie nie jesteśmy przygotowani na podjęcie się tego zadania (chodziło właśnie o retransmisję radiową). Postaramy się porozmawiać o tym z RWE, czy oni nie mogliby łapać tego w Berlinie Zachodnim i retransmitować w swoich audycjach. RWE szybko podchwyciła ten pomysł. W dwa tygodnie później, 4 sierpnia 1983 r. Milewski informował Lisa, iż sprawę retransmisji załatwiono pozytywnie. Prosił przy tym o szybkie nadesłanie danych dotyczących liczby nadajników w kraju, częstotliwości nadawania, czasu koniecznego nasłuchu itp. Innych możliwości nie mamy — wyjaśniał Milewski. „Gdybyś jednak planował coś bardziej regularnego, to przyślij orientacyjny plan, na podstawie którego my sporządzimy kosztorys przedsięwzięcia i zaciśniemy szukać sponsora bogatszego niż związki zawodowe... Ten „bogatszy” od związkowych central na Zachodzie „sponsorem” — wskazał J. Knapik — zamysł ostatecznie koło wazymnych powiązań: TKK, biura w Brukseli i innych ośrodków emigracyjnych „Solidarność”, zachodnich organizacji związkowych. Była już o nim mowa w poprzednich programach... J. Kna-

A. Gromyko w Rzymie

RYM (PAP) — W poniedziałek przybył z trzydniową oficjalną wizytą do Rzymu radziecki minister Spraw Zagranicznych Andrzej Gromyko. Obserwatorzy przywiązują duże znaczenie do tej wizyty, zwłaszcza w perspektywie rozpoczynających się za dwa tygodnie radziecko-amerykańskich rozmów rozbrojeniowych w Genewie.

Na lotnisku rzymskim szefa dyplomacji radzieckiej powitał minister Spraw Zagranicznych Giulio Andreotti. Jest on uważany za zdecydowanego zwolennika wszechstronnej współpracy Włoch z krajami socjalistycznymi. Agencja podkreśla, że — zdaniem obserwatorów — wizyta rozpoczyna się „bardzo dobrej atmosferze”.

Andrzej Gromyko przeprowadził we wtorek rozmowy z G. Andreottim oraz spotkał się z premierem Bettino Craxim. Rozmowy będą dotyczyły obecnego stanu stosunków Wschód-Zachód, perspektyw rozmów rozbrojeniowych, a także problemów współpracy dwustronnej.

Bezpośrednio po przybyciu Gromyko do Rzymu rzecznik Watykanu podał do wiadomości, że papież Jan Paweł II przyjmie radzieckiego ministra Spraw Zagranicznych na audiencji specjalnej. Spotkanie to odbędzie się w środę w prywatnej bibliotece papieża.

Warto przypomnieć, że Andrzej Gromyko spotkał się już z Janem Pawłem II w styczniu 1979 roku, w kilka miesięcy po jego wyborze.

Ciąg dalszy ze str. 1

panował w początkach stulecia, zwłaszcza zaś w latach dwudziestolecia międzywojennego. Z dorobku Witkacego czerpią dziś młodzi twórcy a niech punktem wyjścia dla dalszej pracy artystycznej.

Następnie głos zabrał prezes Międzynarodowego Instytutu Teatralnego (ITI) i przewodniczący polskiego ośrodka ITI Janusz Warmiński. Odczytał on „Posłanie”, jakie stowarzyszenie to wystosowało z okazji jubileuszu do ludzi teatru całego świata. Jego dorobek twórcy był przez współczesnych nie doceniony — czytamy w posłaniu. Renesans Witkacego w Polsce, następnie zaś za granicą rozpoczął się po koniec lat pięćdziesiątych. Odnalazł na stałe swoją polską scenę, w wielu dziedzinach inscenizacji, należy do najciekawszych i najwybitniejszych autorów. Wszystkie jego sztuki, powieści, prace filozoficzne ukazywały się w kilkusetletnich wydaniach. Jego sztuki, przełożone na ok. 20 języków. Grają je teatry w Europie, w Ameryce i w Australii. Ich waga, ich profetyczny charakter wciąż jeszcze wyprzedzają nasz czas — podkreślono w „Posłaniu” — stają się coraz to bardziej współczesne i aktualne.

Podczas uroczystości założyciel i wieloletni dyrektor

Sekretarz generalny PPK z wizytą w Polsce

WARSZAWA (PAP) — Na zaproszenie I sekretarza KC PZPR gen. armii Wojciecha Jaruzelskiego 25 bm. przybył do Polski sekretarz generalny Partii Komunistycznej Alvaro Cunhal, któremu towarzyszył członek Biura Politycznego, sekretarz KC PPK Domingos Abrantes.

W gmachu KC PZPR z gośćmi portugalskimi przeprowadził rozmowę członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR Józef Czyrek.

W godzinach popołudniowych, w Belwederze, A. Cunhal został udekorowany przez

przewodniczącą Rady Państwa Henryką Jabłońską, w obecności I sekretarza KC PZPR W. Jaruzelskiego, Wicel. Wstęga Orderu Zasługi PRL. To wysokie odznaczenie zostało A. Cunhalowi przyznane w uznaniu wielkich zasług jakie wniósł dla rozwoju przyjaźni i współpracy pomiędzy PZPR i PPK, pomiędzy narodami polskim i portugalskim.

W akcie dekoracji uczestniczyli: członek Biura Politycznego, sekretarz KC PPK D. Abrantes oraz członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR J. Czyrek.

Czechosłowacja

Obchody 37 rocznicy Rewolucji Lutowej

PRAGA (PAP) — W poniedziałek w Pradze w związku z 37 rocznicą zwycięstwa czechosłowackiego ludu pracującego nad reakcją odbyło się uroczyste zgromadzenie mieszkańców stolicy, w którym uczestniczyli sekretarz generalny KC KPCz, prezydent

CSRS Gustav Husak, przewodniczący Rządu CSRLubomír Štrougal oraz inni przedstawiciele kierowniczych organów partii i rządu.

Przemówienie wygłosił członek Prezydium KC KPCz Josef Kempný.

Rok Witkacego

Centrum Sztuki Studio Józef Szajna udekorowany został medalem 40-lecia PRL. Uroczyste zakończone otwarcie w galerii centrum wystawy pn. „Plakat do sztuki S. I. Witkiewicza” gromadzący kilkadziesiąt prac wykonanych do królowych i zagranicznych inscenizacji dramatów Witkacego.

W zakopiańskim Muzeum Karola Szymanowskiego „Atma” otwarta wystawa pt. „Witkacy u Szymanowskiego”. Ekspozycja zawiera m.in. fotografie ukazujące Witkacego w Zakopanem, zbiór książek jego autorstwa, a także bogaty wybór publikacji jemu poświęconych, portrety Witkacego namalowane przez Józefa Głogowskiego, wiele autografów i listów. Na wystawie znalazła się też oryginalna ciupaga góralska, którą ofiarował Stanisławowi Ignacemu Witkacemu. Legendarny Jan Krzeptowski „Sabala” w dniu chrzcin przyszłego arty-

sty „Sabala” był bowiem ojcem chrzestnym Witkacego w parze ze znakomitą aktorką Heleną Modrzejewską.

Ważnym wydarzeniem artystycznym stała się także otwarta w Warszawie, w znanej z interesujących inicjatyw, wielce ambitnej galerii Alicji i Bożeny Wahl, wystawa rysunków Stanisława Ignacego Witkiewicza. Zgromadzone kilkadziesiąt rysunków wielkiego artysty, dotąd wielce rozproszonych, albowiem pochodzących z wielu zbiorów prywatnych. Wystawa więc stanowi szansę dla miłośników sztuki — po raz pierwszy mogą oni zobaczyć dzieła wysiłków organizacyjnego galerii siostr Wahl, wiele rozproszonych dotąd, w dużej części wręcz nie znanych prac rysunkowych Witkacego. Są to najcenniejsze portrety, scenki i kompozycje figuralne naskiowane przez Witkacego w latach 1929-1932. (PAP)

Apel Ligi Kobiet Polskich

Ciąg dalszy ze str. 1

ność mężczyźni dźwigały ciężar utrzymywania rodziny, wychowywały swe dzieci w ułomowaniu wolności i wierności ojczyźnie. Bohaterom z tamtych lat wyrażamy hołd, z ich postaw czerpiemy siłę do życia i pracy w obecnym, niełatwym dla naszego kraju okresie.

Wieny wyzyski, że dla uczczenia martyrologii kobiet w okresie II wojny światowej i wyrażenia wdzięczności wszystkim polskim matkom powstałe w Łodzi Pomnik-Szpital Centrum Zdrowia Matki-Polki. Będzie on już wkrótce ratował życie i zdrowie kobiet z całego kraju. W ogólnonarodowej zbiórce funduszy na ten cel nie może nas zabraknąć. W gospodarczej narodowej trudnych jest ok. 5 mln kobiet. Gdyby każda z nas

zrezygnowała z tradycyjnego upominku 8-marcowego, który — przypuścimy — kosztuje 100 zł, przeznaczając tę kwotę na budowę CZMP, to konto pomnika-szpitala wzbogaciłoby się o olbrzymią sumę 500 mln zł. Dlatego apelujemy do wszystkich polskich kobiet — przekazać zakładowe i undulacje przeznaczane na obchody Międzynarodowego Dnia Kobiet na ten właśnie cel. Przekonanie mężczyzn, że zamiast kwiatka, czy prezentu, wystarczy nam tego dnia uśmiech, ciepłe słowo! Będzie to wymowny wyraz poparcia dla idei, które leżą u podstaw budowy Pomnika-Szpitala Centrum Zdrowia Matki-Polki.

Zanotował: WOJCIECH KAZMIERZAK (PAP)

SPORT

Doniesienia agencyjne

HELGA RADTKE — 7.09

Podczas halowych zawodów w Berlinie 22-letnia Helga Radtke (NRD) jako trzecia kobieta w świecie pokonała w soku w dal granicę 1 m. skacząc — 7.08. Daje jej to szansę na zdobycie lekkoatletki radzieckiej: Galina Stizakowa — 7.25 i Elena Kolonowa — 7.37.

REKORDOWE BIEGI TOMZAK I ŻERKOWSKIEGO

Dopiero po powrocie do kraju naszych reprezentantów, którzy startowali w międzynarodowym mityngu lekkoatletycznym w Stuttgarcie, okazało się, że Elżbieta Tomzak i Mirosław Żerkowski uzyskali najlepsze w Polsce wyniki w hal. Agencje nie podały, że Tomzak oprócz zwycięstwa na 60 m w 7.8, wygrał także bieg na 200 m w czasie — 23.26. Poprzedni najlepszy rezultat — 24.37 należał od lutego 1981 r. do Ewy Kasprzyk. Natomiast Żerkowski w biegu na 1800 m, w którym zajął trzecie miejsce (zwyciężył Szwajcar Peter Wirtz w czasie — 4:40.20) uzyskał 8.41.86, poprawiając jeden z najszybszych halowych „rekordów” na tym dystansie, należący od 1971 r. do Henryka Szordykowski (8.41.4).

VERONA — JUVENTUS 1:1

Wydarzeniem 20 kolejki I ligi włoskiej było spotkanie lidera Verony z Juventusem w Turynie. Meczu ten zakończył się remisem 1:1 (0:0). Co znacznie przybliżyło Veronę do mistrzostwa na obchody Międzynarodowego Dnia Kobiet na ten właśnie cel. Przekonanie mężczyzn, że zamiast kwiatka, czy prezentu, wystarczy nam tego dnia uśmiech, ciepłe słowo! Będzie to wymowny wyraz poparcia dla idei, które leżą u podstaw budowy Pomnika-Szpitala Centrum Zdrowia Matki-Polki.

PILKARZE RFN CORAZ BLIŻEJ MEXYKU

W stolicy Portugalii odbył się eliminacyjny mecz piłkarski mistrzostw świata 1986, w którym Portugalia przegrała z RFN 1:2 (0:2). Bramki dla RFN zdobyli: Litbardski (28 min.) i Voeller (37 min.), dla Portugalii: Diamentino (66 min.). Meczu odgrywał 60 tys. widzów. Piłkarze RFN natarli tuż po gwizdki rozpoczynającego spotkanie. Był znacznie szwabi i przyczyniły. W dwunawie Portugalci dawali się wyrażać od razu brak zainteresowania Charyty. Tabela grupy II po tym meczu: 1. RFN 3 mecze 6:0 7-3 2. Portugalia 5 6:4 8-7 3. Szwecja 4 4:4 7-4 4. CSRS 2 2:2 5-2 5. Malta 4 0:8 3-14

Ciąg dalszy ze str. 1

Te części wyszczególnia szybko. Rozgaduje się dopiero później, kiedy mówi o sprawie dla niego zasadniczej — o braku poszanowania dla własnego kraju ze strony tych, którzy w tym właśnie kraju mają możliwość zaspokojenia wszystkich swoich potrzeb.

— Znam tu takiego jednego pana — mówi — którego stać na wszystkim, łącznie z wyściskami na Hawaje. A ciągle opłaca się swoje gniazdo. To mnie boli, bo widzę ludzi ciężko pracujących, zarabiających niewiele, a jednak ci szanują swój kraj, swoje środowisko. Oculuwa go ci, którzy dysponują milionami na wyścizki. Co na to państwowe władze?

Wymiana zdań, poglądów, opinii i zapewnienie, że wszystko co tu zostało powiedziane będzie rozpatrzone. I jest kolejny interesant. Ten problem — poruszony już wcześniej przez telewizję — bo tam także był Marian Szczyński, nabrał sporego rozgłosu. Chodzi o porozumienie placowe w PGR Olecko. Marian Szczyński twierdzi, że dyrektor zakładu dokonał, bez uwzględnienia stanowiska Rady Pracowniczej, istotnych zmian. W dużym skrócie sprowadza się do tego, że kosztom pracowników produkcyjnych preferuje się urzędników. Wice Szczyński, jako przewodniczący Rady Pracowniczej, trafił z tym już i do KC i do telewizji, która była w Olecku trzy razy. „Taki już jestem, mówię, nie umiem siedzieć cicho”.

— A właściwie to ten cały szum nie był potrzebny — mówi sekretarz — bo wystarczyło po prostu to porozumienie oprotetować. Przecież wiecie, że bez zgody Rady Pracowniczej nie może ono nabrać mocy obowiązującej.

— Prawda — zgadza się Szczyński. — Na dodatek powiedz, że jest to wojna pomiędzy mną a dyrektorem, że to moja jak gdyby prywatna sprawa...

W rozmowie z sekretarzem KMI, który silną faktą jest bliżej kontrowersyjnej sprawy, następuje uszczegółowienie i po trosze zobiektywizowanie poruszonych spraw. I pada stwierdzenie — to byłby (oczywiście o Szczyńskim) wspaniały związkowiec. Umie walczyć o „swoich” ludzi.

O „swoich” ludzi walczy również vis a vis, w gabinecie naczelnika, który dziś słucha wojewodzie, Kazimierz Wasilewski. Także przewodniczący Rady Pracowniczej i także z PGR, ale z Wieliczki. Jemu chodzi o gaz w butlach dla kilkunastu rodzin. Sprawa jest prosta tylko dla tych,

Sprawy duże sprawy małe

którzy nie znają kłopotów wywołanych z ciągłym brakiem małych dostaw gazu płynnego, a przy tym wymagającą wielu ustaleń i decyzji.

— Trzeba im pomóc — mówi wojewoda — tym bardziej, że cenić należy tych, którzy nie o swoje się upominają. W szufladach tych, którzy przyszli pomieścić się o mieszkanie (w ogóle — co było do przewidzenia — sprawy mieszkaniowe przeważały) niekiedy występ do swojej skargi wysługa Marianna Skibicka:

— Byłam szczęśliwa, bo po latach dostawałam wspaniałe mieszkanie, ale co z tego, jeśli jest tam w dużej mrozie 12-14 stopni? Były różne komisje. Przychodziły i odchodziły. To im powiadam, że pójde ze skargą do wojewody, a oni — co nam tam wojewoda!

Kilka pytań wyjaśniających i już wiadomo, że chodzi o blok meliorantów przy ul. Składowej, zaś za wykonanie

instalacji ogrzewczej odpowiedzialny jest cichy PRM. — Proszę połączyć mnie z dyrektorem PRM — poleca wojewoda. I po otrzymaniu połączenia i wydaniu dyspozycji:

— O sposobie załatwienia tej sprawy proszę mnie osobiście poinformować... — To wyjątkowa sprawa — mówi naczelnik Matejko — gdyż w tym roku w Olecku nie ma właściwie żadnych kłopotów z ciepłem...

Kolejny przypadek wydaje się najtrudniejszy i najbardziej zawiły, zaś sposobem na jego rozwiązanie także zbyt wielu nie ma. Chodzi o ponad 40-letniego mężczyznę,

Aby natychmiast wyjaśnić sprawę zamieszkania naczelnika, poleca funkcjonariuszowi MO by pojechał, razem z zainteresowanym, do gospodarza, który zobowiązany jest zapewnić mu mieszkanie. Szybko się wyjaśnia, że pomiędzy lokatorem i jego pracodawcą do niedawna doszło do umowy, w myśl której cały kłopot związany z zapewnieniem mieszkania i utrzymania zrzucony został na naczelnika.

— Musi mieszkać tam, gdzie mieszkał i gdzie jest zameldowany, a w znalezieniu pracy musimy pomóc — decyduje wojewoda.

Przez cztery godziny przez pokój I sekretarza KW, wojewody i dyrektorów wydziałów przewinęło się blisko czterdziestu ludzi. Takich, którzy poruszali generalnie pojmowane zasady sprawiedliwości społecznej i takich, którzy skarżyli się na złe ogrzewanie mieszkania lub oddanie prądu. Były więc sprawy duże i sprawy małe, ale zawsze jednak ważne dla ich nosicieli. Wszyscy oni zostali uważnie wysłuchani i wszyscy oni mieli przez te kilka godzin władzę w dostojnym zasięgu ręki. To pierwsza, bodaj najistotniejsza obserwacja dziennikarza będącego uczestnikiem tych zdarzeń. Druga, to ów widoczny brak skrupułów, absolutna swoboda większości interesantów w obcowaniu z przedstawicielami władzy, co jest także jakimś znakiem czasu. I trzecia uwaga, to ta, że niektóre podłożone sprawy dają świadectwo — nie tyle może złej pracy administracji, stopnia podstawowego — co jej zbyt małych chybów, uprzedzeń. No, ale żeby to zobaczyć na własne oczy, trzeba właśnie pojechać do ludzi.

Po chwili jest już następny interesant — rzemieślnik z Elku. Za nim kolejny.

Podobnie wielu, bo kilkunastu, interesantów przyjął dyrektor Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej — Józef Klimko.

— Były to wszystko sprawy typowe — mówi. — Chodziło albo o polepszenie warunków mieszkaniowych, albo też o uzyskanie jakiegokolwiek mieszkania...

Natomiast ani jednego interesanta nie miał szef komunikacji, dyrektor Kazimierz Zwoliński, a tylko jednego dyrektora Wydziału Handlu Stanisław Krzywicki. Nieco więcej pracy miał dyrektor Wydziału Rolnictwa — Tadeusz Buczek, do którego zgłaszali się rolnicy mający pretensje do PZU o zawyżanie wysokości składek ubezpieczeniowych za intensywną żywność. Przy czym w

większości przypadków rolnicy podawali niższą niż faktyczną liczbę inwentarza, więc PZU opierało się na danych wziętych od sąsiadów, a ci z kolei... podawali liczby zawyżone. Stąd i kontrowersje.

Był też rolnik, który skarżył się na rozdział maszyn. Co prawda była to skarga „na wszelki wypadek”, jeszcze przed podziałem, ale była. Był też i młodziak, który skarżył się, że w jego wsi nie ma kultury, gdyż świetlica została zajęta na mieszkanie. Nie uwzględnił tylko, że mieszkała tam teraz pogożel. I była wreszcie i matka rodziny z ośmiorgiem dzieci, której odcieło dopływ prądu. Dodamy, że dzieci są w wieku szkolnym, a dni w lutym ciągle jeszcze krótkie.

— — —

Przez cztery godziny przez pokój I sekretarza KW, wojewody i dyrektorów wydziałów przewinęło się blisko czterdziestu ludzi. Takich, którzy poruszali generalnie pojmowane zasady sprawiedliwości społecznej i takich, którzy skarżyli się na złe ogrzewanie mieszkania lub oddanie prądu. Były więc sprawy duże i sprawy małe, ale zawsze jednak ważne dla ich nosicieli. Wszyscy oni zostali uważnie wysłuchani i wszyscy oni mieli przez te kilka godzin władzę w dostojnym zasięgu ręki. To pierwsza, bodaj najistotniejsza obserwacja dziennikarza będącego uczestnikiem tych zdarzeń. Druga, to ów widoczny brak skrupułów, absolutna swoboda większości interesantów w obcowaniu z przedstawicielami władzy, co jest także jakimś znakiem czasu. I trzecia uwaga, to ta, że niektóre podłożone sprawy dają świadectwo — nie tyle może złej pracy administracji, stopnia podstawowego — co jej zbyt małych chybów, uprzedzeń. No, ale żeby to zobaczyć na własne oczy, trzeba właśnie pojechać do ludzi.

STANISŁAW KULIKOWSKI

Jak poradzić z dłużycą?

Brać „na rozum” nie „na plecy”

To, że wysłużone kanadyjskie ciągniki mogą u nas pracować — mówią pracownicy Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych w Białymstoku — zawdzięczamy racjonalizatorom. Największe zasługi mają niewątpliwie Józef Skowroński i Zenon Gocko. Nowatorzy opracowali w roku ubiegłym 34 rozwiązania. Zastosowano 28 projektów, które przyniosły oszczędności o wartości 1 mln 727 tys. zł. Te efekty są wynikiem racjonalizatorskiej działalności leśników z Białostockiego i Suwalskiego. Niestety — w Łomżyńskim panuje twórczy marazm. Projekty w Lasach dotyczą przede wszystkim usprawnienia maszyn i urządzeń, ich regeneracji, zastępowania importowanych części zamiennych i BHP.

Autorami najbardziej wartościowego projektu są Lech Korycki i Bogdan Chodor. Owocem ich pracy jest regeneracja wciągarek linowych do załadunku dłużyc na samochody ciężarowe. Spora oszczędność na swoim koncie mają również wspomniany J. Skowroński i Jerzy Tarasiewicz.

Istniejący w OZLP Klub Techniki i Racjonalizacji, który zrzesza 220 członków, stara się stosować różne formy pracy: giełdy, szkolenia, pogadanki i pokazy filmowe. (ges)

Nad nową ordynacją wyborczą (10)

Liczba kandydatów

Na listach okręgowych wyodrębnić się poszczególne mandaty. Na każdy mandat przypada po dwóch kandydatów.

Na listach regionalnych inaczej. Nazwiska kandydatów umieszczają w kolejności ustalonej przez konwent wyborczy, a liczba kandydatów powinna być większa od liczby mandatów.

O ile większa? O tym za chwilę.

Tu chciałbym zwrócić uwagę, że ten, nazwijmy go — dwudzielnym, system już znamy z ostatnich wyborów do wojewódzkich rad narodowych. Wówczas też mieliśmy listy okręgowe z wyodrębnionymi mandatami i dwoma kandydatami na każdy mandat oraz osobne listy wojewódzkie z kandydatami umieszczonymi kolejno. To, co proponuje się w „Założeńiach”, jest przeniesieniem rozwiązania z wyborów do rad narodowych na wybory do Sejmu.

O ile większa może być liczba kandydatów na listę regionalną od liczby mandatów?

W „Założeńiach” proponuje się:

nie więcej niż o połowę (wariant I) albo

nie więcej niż dwukrotnie (wariant II).

Co wybrać? Która z tych propozycji jest lepsza? Porównanie z listami okręgowymi przemawiałoby za przyjęciem wariantu drugiego. Na listach okręgowych liczba kandydatów jest dwukrotnie większa od liczby mandatów. Dlategoż zatem na listach regionalnych miałyby być inaczej?

To wniosek dość abstrakcyjny, wyprowadzony z suchości arytmetyki. Słabnie jego siła przekonawania, gdy się zwróci uwagę na różny sposób umieszczania kandydatów na listach okręgowych i regionalnych. A jak z tym było poprzednio?

Poprzednio mieliśmy listy wyborcze jednego rodzaju, takie jak listy wojewódzkie w ostatnich wyborach radnych WRN i jak projektowane listy regionalne. Maksymalna liczba kandydatów na takich listach kolejną ordynacją wyborczą określano inaczej. Widać, że prawo wyborcze nie wypracowało tu jakichś stabilnych

regul. Nie było takiej potrzeby.

Ordynacja wyborcza do Sejmu z 1956 r. powiadała: liczba kandydatów na listę powinna przewyższać ilość mandatów nie więcej jednak niż o dwie trzecie.

Ta sama ordynacja po nowelizacji prawa wyborczego w 1960 r.:

Liczba kandydatów na listę powinna przewyższać ilość mandatów nie więcej niż o połowę.

Nie więcej niż o połowę limitowała też liczbę kandydatów ordynacja wyborcza z 1976 r.

Według ordynacji wyborczej do rad narodowych z 1984 r. liczba kandydatów na radnych na wspólnej liście wojewódzkiej powinna być dwukrotnie większa od liczby mandatów ustalonej dla tej listy. Należy jednak przestrzec przed mechanicznym, a więc bezkrytycznym przejmowaniem niektórych uregulowań z ordynacji wyborczej do rad narodowych w opracowywanej ordynacji wyborczej do Sejmu. To są przecież zasadniczo różne organa państwowe. To co uznaje się za optymalne w wyborach do jednego, nie musi takim być w wyborach do drugiego organu przedstawicielskiego.

I jeszcze jeden element, który przy dyskusyjach tej kwestii należy brać pod uwagę. We wszystkich dotychczasowych wyborach do Sejmu i do rad narodowych pożyteczną o 1956 r. kandydaci umieszczani na listach wyborczych na miejscach tzw. niemandatowych wchodził automatycznie w skład Sejmu lub rady narodowej w kolejności otrzymanych głosów, w razie wygaśnięcia w toku kadencji mandatów z danego okręgu wyborczego. Przy tym systemie dążeń do zwiększania liczby kandydatów na listach miało swoje uzasadnienie. Ale ten system przechodzi już do historii.

Nowa ordynacja wyborcza do rad narodowych, a także projektowana ordynacja wyborcza do Sejmu, nie rezygnują automatycznie z uzupełniania składu rady narodowej i Sejmu kandydatami, których wybory przebiegły nie wybrali. Do uzupełnienia składu pozostała jedyna w pełni demokratyczna droga — wybory uzupełniające.

Z. MLYNCHYK

Z WCIORAJSZYCH Listów

Życzliwy kierowca

Słowa krytyki pod adresem kierowców MPK, zwracająca w czasie tak „żołnierskiej” zimy, możemy usłyszeć na każdym kroku. Uprzejmość i przychylność

do podróżnych cechuje natomiast „naszego pana” za kierownicą na trasie Białystok — Supraśl. Uśmiechnięty i grzeczny zabiera wszystkich z przystanków. Zawsze też zatrzymuje samochód, by ktoś miał bliżej do domu lub zbyt daleko nie musiał nosić ciężkiego bagażu.

Końcowy przystanek to zwykłe udziękowanie pasażerów. My nie musimy sp

glądać niecierpliwie na stojącej nie opodal ściśle zamknięty samochód i marznąć.

Kierowca „Ikarusa” jeżdżącego do Supraśla nazywa się MIECZYSLAW NEMIRA. Dziękujemy mu za dobre serce i życzymy szerokiej drogi. (bł)

Wdzięczni pasażerowie

Czytelnicy piszą

Jak pobrać paliwo do kilku pojazdów?

„Jestem rolnikiem. Prowadzę 15 hektarowe gospodarstwo. W użytkowaniu mam samochód osobowy i motorower „Komar”. Będąc w posiadaniu kartek benzynowych na oba pojazdy udałem się samochodem osobowym do stacji CPN w Rajgrodzie po odbiór paliwa. Pracownik kategorii odmówił wydania mi benzyny do „Komara”. Tłumaczył się zarządzeniem, które mówi, że po paliwo należy przyjechać jakimś pojazdem, na który wystawione są kartki. Czy miał rację?” — pyta Czytelnik ze wsi Karzewo.

Z wyjaśnienia zastępcy dyrektora ds. technicznych — mgr. Józefa Wyszyńskiego z Centrali Produktów Naftowych w Białymstoku wynika, iż pracownik stacji obsługi postąpił słusznie. Warunkiem otrzymania paliwa do zbiorni-

ka pojazdu bądź do kanistra jest przedłożenie sprzedawcy karty benzynowej w celu sprawdzenia prawidłowości numeru rejestracyjnego.

W wypadku niezgodności numerów lub podstawienia innego pojazdu pracownik stacji benzynowej obowiązany jest odmówić sprzedaży paliwa. Tyle przepisy. Wiemy, że ich zmiana nie leży w gestii Okręgowego Dyrektora Centrali Produktów Naftowych. Argumenty, jakimi posłużył się Czytelnik przekonują również i nas. Użytkownicy dwóch środków transportu mieszkają na wsiach, gdzie nie ma, na miejscu stacji CPN, zmuszeni są do zuzycia dodatkowej ilości paliwa (droga w tę i z powrotem najpierw jednym, potem drugim pojazdem). W czasach, kiedy benzyna jest reglamentowana,

rozróżność nie powinna mieć miejsca.

Zasadnicza sprawa — to drogi cenny czas rolników. Jest on marnotrawiony na kilkunastokilometrowe eskapady.

Obowiązujące zarządzenie o wydawaniu paliwa stało się bardzo uciążliwe dla użytkowników z prowincji. Rozumnie, iż niedokładnie sprawdzanie karty benzynowej umożliwiałoby stosowanie różnego rodzaju nadużyć. Jednak w określonych sytuacjach właściwym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie dodatkowego dokumentu z numerami posiadanych pojazdów oraz dowodu osobistego. Za ich okazaniem można by pobrać paliwo na wszystkie wozy.

A może znaleźć się jeszcze inne wyjście z tej wielce kłopotliwej — dla rolników — sytuacji? (bm)

Z dużej kuźni mała kuźnia (kadr)

Fachowcy zatrudnieni w Państwowych Ośrodkach Maszynowych wywodzą się najczęściej z przykładowych pomorskich szkółek, dzięki którym udoje się szczególnie ominąć kłopoty kadrowe.

W Białostockiem podobne szkoły zawodowe kształcą mechaników, działają przy średnim POM. Znaczna liczba osób spośród półtoratyściennej załogi przedsiębiorstwa Technicznej Obsługi Rolnictwa właśnie tam stawiała pierwsze kroki. (zl)

Narew ujarzmiona?

W ubiegłym roku z Białostockiem poddano regulacji około dwudziestu jeden kilometrów rzek i kanałów. Większość prac towarzyszyła zakrojonym na znaczną skalę melioracjom użytków zielonych.

Powoli dobiega końca ulepszenie stosunków wodnych w bezpośrednim sąsiedztwie Narwi. Przedsiębiorstwo „Wodpol” z Białogostku kosztami ponad siedemdziesięciu trzech milionów złotych uregulowało w ubiegłym roku trzykilometrowy odcinek rzeki. W biejącym — prawdopodobnie u pora się z resztą. (zl)

Notatki z zaplecza

Nadchodzi era... komiwojażera

W IEM, że najczęściej klienci interesują się tym, co pod ładą albo na zapleczu. A tam — harówka. Mogę coś na ten temat powiedzieć, bo w sklepie „stoję” już ponad dwadzieścia lat. I pomyśleć, że początkowo miałam zostać nauczycielką. Skończyłam nawet Liceum Pedagogiczne w Białym Podlaskim...

W każdym drzemie gdzieś w środku ukryta potrzeba kontaktu z ludźmi; tak sądzę, gdyż udało się mi ja

w porę odnaleźć i obudzić. Gdyby nie opór ze strony rodziców — do handlu poszabym jeszcze wcześniej.

Od dzieciństwa lubiłam sprzedawać towary przemysłowe, wcześniej pracowałam „na spóżywek”. O przyszłości różnie myślałam — najczęściej, że będę musiała przekwalifikować się — na handel obwoźny. I to z dwóch powodów, artykułów przemysłowych w sklepie jest coraz więcej, ale żeby trafić na półki, trzeba jeździć. Istna

Medyczne zainteresowania „Biażetu”

Lek. med. Janusz Tuszyński z Oddziału Intensywnej Terapii Szpitala w Pisznie nie wyobraża sobie dziś pracy bez kardiomonitora z „Biażetu”.

SALA operacyjna. Lekarze otaczają pacjenta w białym fartuchu. Nicco z boku, na stole, znajduje się zestaw urządzeń elektronicznych. Wyświetlone na monitorze wykresy określają aktualny stan chorego. Wystarczy rzucić okiem, by znać pracę jego serca, ciśnienie, temperaturę, częstotliwość oddechu, zawartość dwutlenku węgla we krwi itp. W zależności od potrzeb istnieje możliwość dowolnej wymiany przystawek i uzyskiwania innych danych. W przypadku zaburzeń w organizmie włącza się system alarmowy, nakazujący podjęcie odpowiednich działań. Bez sprzętu elektronicznego trudno wyobrazić sobie funkcjonowanie oddziałów anestezyjnych, reanimacyjnych, kardiologicznych...

Wytworzeniem aparatury intensywnego nadzoru medycznego zajęły się Białostockie Zakłady Podzespołów Telewizyjnych „Unitra-Biażet”. Zaczęło się to we wrześniu 1981 roku, kiedy pojawiła się pewna rezerwa mocy produkcyjnych. Ministerstwo Zdrowia zaproponowało wtedy „Biażetowi” rozpoczęcie produkcji urządzeń dla potrzeb lecznictwa. Nie było to zadanie łatwe, zwłaszcza, że zakład nie miał praktycznie żadnych doświadczeń w tej dziedzinie.

Nawiązano kontakt z Politechniką Śląską, gdzie wcześniej opracowane zostały nowatorskie projekty elektronicznej aparatury medycznej. Ściągnięto do „Biażetu” również głównego pomysłodawcę — doktora Witolda Holcizera.

Ze względu na złożoność nowej technologii podpisano umowę kooperacyjną z firmą „Simonsen and Well”. Na jej podstawie strona druga zobowiązała się dostarczać większość elementów, zaś „Biażet” podjął się produkcji wyrobów finalnych, z której część przeznaczono na zaspokojenie zobowiązań. Dzięki tej inicjatywie krajowe szpitale uzyskały możliwość korzystania z wysokiej klasy sprzętu bez wydawania dewiz.

W początkowym okresie produkcji wyroby te przyjmowałyby w kraju z pewną rezerwą. Skorzystały na tym białostockie szpitale, których dyrektorzy poczynili największe zakupy. Wybór był bardzo trafny, gdyż obecnie sprzęt ten jest rozdzielany centralnie.

O jego jakości w sposób bardzo pochlebny wyraża się doc. Lidia Malinowska z Zakładu Anestezjologii i Intensywnej Terapii białostockiej Akademii Medycznej. Twierdzi ona, iż jedynym mankamentem jest to, że ciągle go za mało.

Zachowanie wysokiej jakości wyrobów jest jednym z warunków strony duńskiej, co zostało rzetelnie zawierane w kontrakcie. Raz na kwartał przedstawiciele firmy „Simonsen and Well” zjawiają się w „Biażecie”. Oceniają każdy egzemplarz, wydając (lub nie) certyfikat jakości. Podobnie ma się rzecz z usuwaniem usterek sprzętu w szpitalach. Strona duńska dostarcza „Biażetowi” w ramach umowy 3 samochody marki „Peugeot”, co umożliwia przeprowadzenie każdej naprawy w ciągu 3-4 dni.

Załowac należy tylko jednego: produkcja sprzętu medycznego ma dla „Biażetu” znaczenie uboczne. Stąd też serie wyrobów są niewspółmiernie małe w stosunku do potrzeb lecznictwa.

ANDRZEJ KONDEJ
Fot. ZDZISŁAW ZAREMBA

Dlaczego meble nie jadą na giełdę

„Minidialog” z dyrektorem handlowym Białostockich Fabryk Mebli — Janem Lascekim wyjątkowo szybko doczekał się uzupełnienia. Niestety, nie jest to wiadomość pomyślna dla producentów. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego i Usług objęło właśnie kontraktacją i centralnym rozdzielnictwem wszystkie meble przeznaczone na rynek krajowy. W pierwszym kwartale zeszłego roku dotarło to tylko 20 proc. pozostałe do popytu podąża, a obecnie — jak wspomnieliśmy — całej puli.

Jest to decyzja całkowicie sprzeczna z zasadami reformy gospodarczej — uważają wytwórcy. Nie usprawiedliwia jej także za mało w stosunku do popytu podaż mebli. Częściowe ograniczenia wprowadzone w zeszłym roku okazywały się zupełnie wystarczające dla zlikwidowania dysproporcji w zaopatrzeniu sklepów w towar.

Zapewne MHWiU ma swoje racje. Rzecz w tym, czy rzeczywiście wybrane meble są rzeczywiście potrzebne. Wszak zlikwidowano jakąkolwiek swobodę producentów w wyborze hurtowego odbiorcy. Pozbawiono ich możliwości kojarzenia przewoźników z odbiorcami materiałów zaopatrzeniowych tym samym transportem. Zważywszy, że znaczna część surowców i półfabrykatów trafia samochodami do produkcji w drodze interwencyjnej (jako elementy deficytowe) komplikuje to system dostaw. Jan Lascecki obawia się, że w tej sytuacji nie będzie w stanie zapewnić przewoźnikom ładunków powrotnych i może zostać odcięty od źródeł dostaw. Ponadto koszty dodatkowych pojazdów, które będą niezbędne i wydłużonych tras, pogorszą rentowność przedsiębiorstwa.

Niestety decyzja ministerstwa jest nieodwołalna: giełda mebli w Poznaniu straciła swój sens i została odwołana, a producentów postawiono wobec nowych problemów. (apo)

Zbigniew ŁUPIŃSKI

Nowoczesny transport, to oczywiście kontenery. Do tego potrzebna jest cała baza w postaci nowoczesnego przemysłu. Polska niestety zostaje jeszcze daleko w tyle w tej dziedzinie. Przed laty spore nadzieje pokładano w szwedzkiej Fabryce Kontenerów „Unikon”. Producent ten jednak długo borykał się z trudnościami. Jeszcze przed kilkoma miesiącami zakłady groziła plajta, bank wstrzymywał bowiem pieniądze, kulała produkcja i eksport.

Opracowany jednak program wyciągnięcia „Unikonu” z zaistniałych problemów przyniósł widoczne efekty. W tym roku wyprodukowanych zostanie około 7 tysięcy kontenerów 20-stopniowych, z czego ponad 4 tys. na eksport do drugiego obszaru płatniczego. Prognozy na najbliższe lata są powściągliwe, ale nie zabraknie odbiorców krajowych (głównie PŁQ), jak i zagranicznych. Okazuje się, że można znaleźć korzystnych odbiorców na swoje jakościowe wyroby, a wtedy groźba plajty nie wchodzi w rachubę.

CAF — JERZY UNDRÓ

SAMOCHODY

„FIAT” 126p 1500 (1979 rok) 1 przetrzaszacz-zgrabiarkę ciągnikową — sprzedam, Wilczewski, 11-607 Kuty, Krzywinko. p 337-1

„FIAT” 126p (1983 rok) 4 „Jawę” 350 — sprzedam, Goldap, Plac Zwycięstwa 16 m 66, tel. 543. p 220-00

NOwego „Malucha” — sprzedam, Stoleczna 4/22. p 1187-1

„SYRENE” 105 L — sprzedam, Białystok, ul. 27 Lipca 35 m 6. p 1188-1

„WARTBURG” (1980 rok) — sprzedam, 16-300 Augustów, ul. Sienkiewicza 18, tel. 28-45. p 334-1

Cena losu 30zł

Losy do nabycia w ruchomych punktach sprzedaży

k 665-0

Obrona prac doktorskich

W dniu 8 marca 1985 roku w Akademii Medycznej w Białymstoku (Sala Klubowa Domu Studenta Nr 2 przy ul. Lubieniejskiej 3), odbędzie się publiczne obrony rozpraw doktorskich:

godz. 12 — lek. Jana Giedroja pt.: „Badania wartości niektórych metabolitów kwasu arachidowego w nadściszu hodowli komórek przewlekłej białaczki limfatycznej”.

Promotor: doc. dr hab. Beata Kiersnowska-Rogowska

godz. 13.15 — lek. Piotra Rzeczyńskiego pt.: „Komórki tuczne w stanach przedrakowych i raku krtani”.

Promotor: prof. dr hab. Stanisław Chodnicki.

(prace do wglądu w Bibliotece Naukowej AMB). k 858-1

RÓŻNE

ZAMIEŃNIĘ prakę automatyczną na zamrażarkę, ul. 27-63.

PRZESTRAJANIE odbiorników zachodnich. Krauze, 236-36, (po 18). p 339-00

PRZYJMUJE do gospodarstwa pracowników: traktorzystę, mechanika, spawacza, tokarza (rezydentów). Zgłoszenia pisemne: Sołtyś, Rumiński, 15, poczta Tarnobrzeg, Podgórze, poznański.

KAMERA 16 mm — sprzedam, 15-31-01. p 1169-1

TELENAPRAWA. 419-461, Gacki.

MAGIEL okazynie sprzedam. U. pałna 88 m 3. p 1149-1

WYDZIERZAJĄ budynek w Ry- nie nadający się na handel lub podogrzewanie. Wiadomość: Głęboki, tel. 41-92.

„WARTBURG” 333 (1987), części, blacharka, wzmacniacz 30, 442-0 sprzedam. Silnik 1,5 kW 1420 zamienię na 1,5-2,2 kW 2800 obr./min. Kleonin, ul. Wyszyńskiego 3 m 3. p 1186-1

REGAL ciemny 240x450 sprzedam. Silnik 1,5 kW 1420 zamienię na 1,5-2,2 kW 2800 obr./min. Kleonin, ul. Wyszyńskiego 3 m 3. p 1186-1

SAFETY, fotopiętę — sprzedam, Tel. 419-887. p 1178-1

Wyrazy głębokiego współczucia Kol. JADWIDZE SUPRUN z powodu zgonu

Męża

składają:

Inspektor Oświaty i Wychowania, dyrektor, Rady Pedagogicznej, oraz pracownicy administracji Szkoły Podstawowej i Liceum Ogólnokształcącego w Michałowie.

k 911-1

Wyrazy głębokiego współczucia Kol. JÓZEFOWI SZATKOWSKIEMU z powodu śmierci

Tęścia

składają:

dyrekcja, POP, Związki Zawodowe oraz współpracownicy Fabryki Dywanów „Agnella” w Białymstoku.

k 907-1

Wyrazy głębokiego współczucia Kol. JOANNIE DUDEK z powodu śmierci

Tęścia

składają:

pracownicy Szkoły Podstawowej nr 5 w Białymstoku.

k 1173-1

Wyrazy głębokiego współczucia Kol. JÓZEFOWI SZATKOWSKIEMU z powodu śmierci

Tęścia

składają:

pracownicy Szkoły Podstawowej nr 5 w Białymstoku.

k 1173-1

Wyrazy szczerzego współczucia Kol. ANNIE KRUK z powodu zgonu

Ojca

składają:

pracownicy Szkoły Podstawowej nr 5 w Białymstoku.

k 1173-1

SPÓŁDZIELNIA PRACY „MAZUR”
19-300 Elk, ul. Kościuski 24
u r u c h a m i a
z dn. 1985.03.01
u s t u g i dla ludności z zakresu

MAGLOWANIA BIELIZNY

W/w usługi będą wykonywane w Zakładzie Pralniczym ul. Kościuski 24 (wejście od podwórka).

k 719-00

ZAKŁAD POPRAWCZY I SCHRONISKO DLA NIELETNICH
w Białymstoku, ul. 27 Lipca 89
tel. 412-668
Z A T R U D N I

wysokokwalifikowanych nauczycieli wychowawców psychologa
Wynagrodzenie około 25.000 zł miesięcznie.

k 878-1

SZAFY trzydrzwiowe, pięć akumulatorów — sprzedam, Stolarski, Opatowska 12. p 1169-1

BIŁA sypialnia „Ludwika” — kupię lub zamienię na biłą czeską. Tel. 208-23.

PIEC c.o. do trzonu kuchennego — sprzedam. Sobolew 14. k/Białogostoku. p 1169-1

POŁ domu z wygodami, z ogrodem zamienię na M-3 własności. Białystok, ul. Drobiszewska 14 m 1.

AWILON handlowy w centrum Suwałk — sprzedam. Tel. 34-08. p 328-1

12.73 ha. zabudowania, dogodne do rolnictwa, 1 km od Elku, sprzedam. Elk, Kiliński 17/80. p 1147-1

DZIAŁKI budowlane 0,3 ha — sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń „148”. p 1148-0

Wyrazy głębokiego współczucia Kol. JANOWI ARCHIPOWI z powodu śmierci

Ojca

składają:

dyrekcja i współpracownicy CZEŚ-SPZIN w Białymstoku.

k 908-1

Wyrazy głębokiego współczucia Kol. NINIE KITLAS z powodu zgonu

Ojca

składają:

dyrekcja, POP, Związki Zawodowe oraz współpracownicy „Wodociąg Białostocki”.

k 902-1

Wyrazy głębokiego współczucia Kol. inż. CZESŁAWOWI DROBISZOWI z powodu zgonu

Matki

składają:

Zarząd i współpracownicy SPUI „Investprojekt” w Białymstoku.

k 908-1

Wyrazy szczerzego współczucia Kol. TERESIE KOZŁOWSKIEJ z powodu zgonu

Ojca

składają:

współpracownicy Automobilklubu Podlaskiego w Białymstoku.

k 901-1

WOJEWÓDZKIE KOMUNALNE PRZEDSIĘBIORSTWO ROBÓT INŻYNIERYJNYCH
w SUWAŁKACH z/s w Oleku
ul. Wojska Polskiego 7

ZATRUDNI OD ZARAZ

na budowach województwa suwalskiego

- montaż zewnętrznych instalacji sanitarnych
- cieśli — zbrojarzy
- spawaczy elektrycznych i gazowych
- pracowników niewykwalifikowanych z możliwością przuczenia do zawodu

▲ pracowników bezpośredniego nadzoru — inżynierów i techników budowlanych oraz instalacyjnych

Przedsiębiorstwo ZAPENIA:

- dla zamieszczenia zakwaterowanie w hotelu pracowników w Oleku, bez rodzin
- wynagrodzenie wg nowego motywacyjnego zakładowego systemu plac
- świadczenie z Karty Pracownika Budowlanego
- nagrody jubileuszowe za 20, 25, 30, 35, 40 lat pracy
- dotądki za staż pracy w wysokości 5%, 10%, 15% i 20% po 5, 10, 15, 20 latach pracy
- nagrody z zysku

Przedsiębiorstwo nie rekrutuje na pracowników z porzuceniem pracy i zwolnieniem dyscyplinarnym oraz zastrzeżeniem sobie prawa wyboru ofert.

Zgłoszenia przyjmuje i formalności związane z zatrudnieniem załatwia Dział Służb Pracowniczych — Kadry, pokój 27, tel. 24-49 wew. 28 w dni robocze w godz. 7-15.

k 288-0

BOAZERIE, glazury, terakoty, dywan i komplet wypoczynkowy — sprzedam, Białystok, ul. Upalna 18 m 14, (po godz. 18).

ZAGUBIONO prawo jazdy kat. A na nazwisko Józef Bernatowski, Elk, ul. Kochanowskiego 1.

2 lutego 1985 r. zagubiono prawo jazdy kat. A na nazwisko Józef Bernatowski, Elk, ul. Kochanowskiego 1.

29 stycznia 1985 roku zagubiono prawo jazdy kat. A na nazwisko Franciszek Sadowski, zam. w Nowej Wsi.

ZAGUBIONO prawo jazdy kat. A na nazwisko Franciszek Sadowski, zam. w Nowej Wsi.

BIAŁOSTOCKIE ZAKŁADY GARBARSKIE W BIAŁYMSTOKU ul. Wąska 15 ogłaszają PRZETARG NIEOGRANICZONY na:

- Wykonanie robót dekarskich i obróbkę blacharskich w Zakładzie Garbarskim w Krynkach wartość robót — 2.000.000 zł.
- Wykonanie kanału odprowadzającego ścieki Ø 500 mm, długość 126 mb. Dokumentacja do wglądu, materiał zabezpieczony w 100 proc. wartość robót około 3.000.000 zł.
- Roboty dekarskie i obróbki blacharskie w Zakładzie w Białymstoku wartość robót około 1.000.000 zł

Termin zgłoszeń do dnia 1985.03.15

Termin rozpoczęcia robót 1985.06

Termin zakończenia 1985.09.30.

k 755-0

KOPALNIA WĘGLA KAMIENNEGO „NOWY WIREK”
w Rudzie Śl. 7 — Kochłowice
ul. Thelmana 112

przyjmuje do pracy

na atrakcyjnych warunkach:

- do pracy pod ziemią mężczyzn w wieku od 18 do 40 lat wykwalifikowanych i niewykwalifikowanych,
- na powierzchni mężczyzn w zawodach: ślusarz, spawacz, dekarz, blacharz, tokarz, murarz, tynkarz, stolarz, wartownik straży przemysłowej.

Kopalnia zapewnia:

- wynagrodzenie w/g Układu Zbiorowego dla Przemysłu Węglowego,
- miesięczny dodatek stabilizacyjny dla osób podejmujących po raz pierwszy pracę pod ziemią w kwocie 1000 zł — pierwsze 2 lata, następnie 3 lata — 500 zł,
- specjalne wynagrodzenie z „Karty Górnika” od 10 — 60% stawki osobistego zaszczerowania,
- nagrody jubileuszowe za 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50 lat pracy,
- specjalne nagrody roczne tzw. 13-tka, 14-tka, z okazji Dnia Górnika, z zysku,
- pożyczki na zagospodarowanie w kwocie 25 tys. zł lub 100 tys. zł,
- deputat węglowy w naturze lub ekwiwalencie w wysokości do 8 ton rocznie, w zależności od uprawnień,
- dotychczasowy płatny urlop z „Karty Górnika”,
- podnoszenie kwalifikacji w ramach szkolenia wewnątrzzakładowego,
- dla osób zamieszczenia zakwaterowanie w Domach Górnika.

Przy przyjęciu należy przedłożyć podanie, życiorys, świadectwa szkolne i kwalifikacyjne, świadectwa pracy, opinię z ostatniego miejsca pracy, dowód osobisty, książeczkę wojskową i legitymację ubezpieczeniową.

Osoby pochodzące ze wsi powinny przedłożyć zaświadczenie z Urzędu Gminy stwierdzające fakt dotychczasowej pracy na roli oraz o aktualnej biedności w rolnictwie.

Kopalnia nie przyjmuje kandydatów, którzy w ostatnim zakładzie pracy porzucili pracę lub zostali zwolnieni dyscyplinarnie.

Kopalnia zastrzeżenie sobie możliwość wyboru ofert. Szczegółowych informacji udziela Dział Zatrudnienia KWK „Nowy Wirek”, tel. 428-081 wew. 5644.

Ponadto informujemy, że Zasadnicza Szkoła Górnicza przy Kopalni „Nowy Wirek” przyjmie uczniów do klas pierwszych w następujących zawodach:

- górnika kopalni węgla kamiennego,
- mechanika maszyn i urządzeń górnictwa podziemnego
- elektromonter górnictwa podziemnego.

Blizszych informacji udziela sekretariat ZSG w Rudzie Śląskiej 7, ul. Thelmana 143, tel. 428-081 wew. 5597.

k 501-0

Co, gdzie, kiedy?

W BIAŁYMSTOKU

TEATR

Teatr Dramatyczny im. A. Węglińskiego „Gorzkie prawdy”, godz. 19.30 (mała scena).

Teatr Lalek, ul. Kilińskiego, godz. 10 i 12.30.

W terytorium „Trzy świnki, wół i wakacje” (Ostrołęka).

KINA

„Północ” — „Kłopoty Shaolin”, prod. chiński, pan. kol. (od lat 19), godz. 13.30, 17.45 i 20.

„Cień” — „Cień z nami”, prod. USA (od lat 19), godz. 13.30, 17.45 i 20.

„Syrénia” — „Szaleństwa panny Ewy”, prod. polski, (b.o.), godz. 10.30, 13.30, 17.45 i 20.

„Kaskader” — „Kaskader” — przypradki, prod. USA (od lat 19), godz. 17.30 i 20 (ostatnie dni).

KINA W WOJEWÓDZTWACH

BIAŁOSTOCKIM

Białystok — „A statkowi jest śmierć”, prod. franc. (od lat 19).

Dąbrowa Białostocka — „Czas apokalipsy”, prod. USA (od lat 19).

Hajnówka — „Seksmisja”, prod. polski (od lat 19).

Lapy — „Kiełbaczka”, prod. węg. (od lat 19).

Sieniaty — „Thais”, prod. polski (od lat 19).

Sokołki — „Pay wojny”, prod. USA (od lat 19).

ŁOMŻYŃSKIM

Łomża — „Millennium” — „Błękity Grom”, prod. USA (od lat 19).

Łomża — „Pazderna”, prod. polski (od lat 19).

Grajewo — „Sobowit”, prod. jap. (od lat 19).

Wysokie Mazowieckie — „Niebiańskie dni”, prod. USA (od lat 19).

Zambrów — „Najlepszy kumpel”, prod. USA (od lat 19).

SUWAŁSKIM

Suwałki — „Baityk” — „Wieża Brubaker”, prod. USA (od lat 19).

Suwałki — „Kultura” — „Kaskader” — przypradki, prod. USA (od lat 19).

„Seksmisja”, prod. polski (od lat 19), godz. 18 i 19.

„Walka o ogień”, prod. kanad. — franc. (od lat 19), godz. 18.

Biała Piska — „Stworzyli nas jazy”, prod. rad. (od lat 19).

Elk — „Orzeł” — „Nłobę 16-latków”, prod. NRD (od lat 19).

Elk — „Polonia” — „Czas dojrzałości”, prod. polski (od lat 19).

Elk — „Zorza” — „Głina czy ład”, prod. franc. (od lat 19).

Gizycko — „Kłopoty Shaolin”, prod. chiński (od lat 19).

Goldap — „Juno i kłopoty”, prod. węg. (od lat 19).

Mikołajki — „Krzyżacy”, prod. polski (b.o.).

Olecko — „Seksmisja”, prod. polski (od lat 19).

Orzysz — „Wspólnik”, prod. franc. (od lat 19).

Pisz — „Cień z nami”, prod. USA (od lat 19).

Prostki — „Duch”, prod. USA (od lat 19).

Ruciane-Nida — „Czas apokalipsy”, prod. USA (od lat 19).

„Odmieniany stany świadomości”, prod. USA (od lat 19).

Selny — „Tootie”, prod. USA (od lat 19).

Wągrowo — „Symfonia wiośni”, prod. NRD/FRN (od lat 19).

Wągrowo — „Lata dwudzieste, lata trzydzieste”, prod. polski (od lat 19).

MUZEJA

W BIAŁYMSTOKU

Muzeum Okręgowe (Ratusz) — czynne codziennie z wyjątkiem poniedziałków w godz. 10-17.

Wystawy stałe: Galeria malarstwa polskiego, Pradziele Białostockie, Wystawy czasowe: „Wystawa plakatu ekspozycji archeologicznej „Białostockie sąsiedzi Słowian”.

Muzeum Ruchu Rewolucyjnego, ul. Warszawska 37 — czynne codziennie z wyjątkiem poniedziałków w godz. 10-17.

Wystawy stałe: Galeria malarstwa polskiego, Pradziele Białostockie, Wystawy czasowe: „Historia białostockiej Ruty Słowej”.

Muzeum Wojska, ul. Kilińskiego — czynne codziennie z wyjątkiem poniedziałków w godz. 10-17.

Wystawy stałe: „Dzieje wojskowe Białostockich”, Galeria: „Wojko Polskie w sztuce ludowej”.

„Rzeźba batalistyczna E. Małkowskiego”, Wystawa czasowa: „Malarstwo batalistyczne” (ze zbiorów wstanych Muzeum).

Punkt muzealny w Supraślu — czynne codziennie z wyjątkiem poniedziałków i wtorków po wolnych sobotach w godz. 8-18.

Wysokie Mazowieckie — „Niebiańskie dni”, prod. USA (od lat 19).

Wystawy stałe: „Wojko Polskie w sztuce ludowej”.

Wystawy czasowe: „Wojko Polskie w sztuce ludowej”.

Wystawy stałe: „Wojko Polskie w sztuce ludowej”.

Wystawy czasowe: „Wojko Polskie w sztuce ludowej”.

Wystawy stałe: „Wojko Polskie w sztuce ludowej”.

Wystawy czasowe: „Wojko Polskie w sztuce ludowej”.

Wystawy stałe: „Wojko Polskie w sztuce ludowej”.

Wystawy czasowe: „Wojko Polskie w sztuce ludowej”.

Wystawy stałe: „Wojko Polskie w sztuce ludowej”.

Wystawy czasowe: „Wojko Polskie w sztuce ludowej”.

Wystawy stałe: „Wojko Polskie w sztuce ludowej”.

Wystawy czasowe: „Wojko Polskie w sztuce ludowej”.

Wystawy stałe: „Wojko Polskie w sztuce ludowej”.

Wystawy czasowe: „Wojko Polskie w sztuce ludowej”.

Wystawy stałe: „Wojko Polskie w sztuce ludowej”.

Olecko — „Seksmisja”, prod. polski (od lat 19).

Orzysz — „Wspólnik”, prod. franc. (od lat 19).

Pisz — „Cień z nami”, prod. USA (od lat 19).

Prostki — „Duch”, prod. USA (od lat 19).

Ruciane-Nida — „Czas apokalipsy”, prod. USA (od lat 19).

„Odmieniany stany świadomości”, prod. USA (od lat 19).

Selny — „Tootie”, prod. USA (od lat 19).

Wągrowo — „Symfonia wiośni”, prod. NRD/FRN (od lat 19).

Wągrowo — „Lata dwudzieste,

